

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/55/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422010577
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6422010577.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a členov senátu JUDr. Petra Hunáka, PhD. a JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M., na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. augusta 2024, v trestnej veci obžalovaného A. B. stíhaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. e), ods. 3 písm. a), písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 4T/87/2022 zo dňa 29. 05. 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por., s poukazom na § 2 ods. 1 Tr. zák. zrušuje rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 4T/87/2022 zo dňa 29. 05. 2024 vo výroku o treste, spôsobe jeho výkonu a ochrannom opatrení.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

odsudzuje

obžalovaného A. B., C. XX. XX. XXXX D. E., trvale bytom F. XXX, naposledy bytom G. X, G. H., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica,

podľa § 208 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, 3, 6 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 74 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

V ostatných častiach zostáva napadnutý rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 4T/87/2022 zo dňa 29.05.2024 nedotknutý.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 4T/87/2022 zo dňa 29. 05. 2024 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a),

b), ods. 3 písm. a), d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., a to za skutok, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

od mesiaca september roku 2020 do dňa 15. 03. 2022 v Banskej Štiavnici v byte na Ul. G. I. X, počas hádok agresívne po J. B. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. L. I. XX, toho času bytom G. H., G. X, ako aj po mal. A. M., nar. XX. XX. XXXX, kričal, ponižoval ich a zosmiešňoval, vulgárne im nadával, vyhrážal sa im a to aj bitkou, že mal. P. O. odprace a odprace aj jeho rodinu, J. B. K. hovoril, že jej zlomí väzy, podpáli ju a v živote sa už nenaje svojimi rukami a že ak skončí v base, príde sa jej za to pomstiť tak, že ju, aj mal. A. M. zabije, hovoril im, že sú príživníci, mal. A. M. kontroloval stravu, koľko toho zje a aké jedlo si dá navyše, posmieval sa mu z dôvodu jeho onkologického ochorenia za to, aké má brucho, ktoré mal po absolvovaných chemoterapiách, kde mal. A. po obvineného slovných útokoch veľakrát ušiel z domácnosti, mal. N. B.. po slovných útokoch a kriku obvineného plakal a nespál celú noc, J. B. K., nemala žiadne kamarátky, pretože obvinený vyžadoval, aby bola stále doma, citovo ju vydieral, že si ublíži, odmietal chodiť na pravidelné lekárske kontroly s mal. A. M., ktorý tieto ako onkologický pacient musel absolvovať, pričom obvinený uviedol, že on jej synáčka nikam voziť nebude, J. B. K. nevedela v noci zo strachu spať, obávala sa návratu obvineného do domácnosti, nevedela, čo môže od neho očakávať, aj keď jej priamo nekontroloval telefón, vedel jej heslá, mohol sa doň kedykoľvek pozrieť a niekedy mu dokonca ona sama musela telefón ukázať, keď nemal drogy a vystrájal, tak ich tým budil zo spánku, keď bola tehotná s ich spoločným synom, musela pracovať, lebo jej manžel stále vykrikoval, že len on zarába peniaze, i keď nemala pracovať, jeho konanie a správanie malo stupňujúcu sa tendenciu a od novembra 2021 sa jeho agresivita prejavovala na dennodennom poriadku, pričom dňa 15. 03. 2022 sa začal rozčuľovať kvôli hadičke na fúkanie duší, na ktorú zabudol, že ju kázal J. B. K. vyhodiť, pretože bola pokazená, na čo začal obviňovať mal. A. M., že ju stratil, kričal po ňom a nadával mu, J. B. K. sa vyhrážal, že jej poláme ruky a kosti a ak od neho odíde, odprace ich všetkých, vulgárne jej nadával, po čom mal. A. M. ušiel z domácnosti, čo ho nahnevalo ešte viac a rozbíjal veci okolo seba vrátane sklenených pohárov, na čo J. B. K. na neho kričala, aby prestal, že už nevládze, kde tento vzal zo zeme črepinu skla do ruky a J. B. K. povedal, že ju s ňou podreže a začal kričať, že ju poleje benzínom a podpáli, zlomí jej väzy a rozbehol sa za ňou do izby, pričom J. B. K. mala na rukách mal. N. B., nar. XX. XX. XXXX, kde keď prišiel ku nej, zahnal sa na ňu rukou, avšak ju neudrel, následne buchol päšťou do dverí, čím ich poškodil, po čom sa J. B. K. zľakla a s mal. N. B.. ušla z domácnosti, čím obvinený svojim konaním u J. B. K. a maloletého A. M. znižoval ich dôstojnosť, vyvolával u nich strach, nervozitu, a neistotu, kde zo stresu J. B. K. prestalo chutiť jesť, výrazne schudla a zo strachu v noci nespávala a mal. A. M. zostal zakríknutý, čím týmto konaním A. B. u J. B. K. vznikla posttraumatická stresová porucha a u mal. P. O. došlo k rozvoju vleklej psychotraumy s následným neurotickým vývojom a narušením predovšetkým emočnej a behaviorálnej sféry,

Za to bol obžalovaný podľa § 208 ods. 3 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 5 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. v spojení s § 74 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodeným: J. B. K., C. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. L. I. XX, toho času bytom G. H., G. X, škodu vo výške 62.972,- Eur, a mal. A. M., C. XX. XX. XXXX, bytom G. X, G. H., škodu vo výške 4.844,- Eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodenú J. B. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. L. I. XX, toho času bytom G. H. G. X, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti uvedenému rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie čo do viny, trestu a náhrady škody podaním doručeným okresnému súdu dňa 12. 06. 2024, pričom jeho odôvodnenie doplnil podaním doručeným krajskému súdu dňa 15. 07. 2024. V úvode odvolania poukázal na rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom v tejto veci zo dňa 18. 10. 2023, ktorý obžalovaný napadol odvolaním. Uviedol, že Krajský súd v Banskej Bystrici tento rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Poukázal na odôvodnenie uznesenia krajského súdu, z ktorého značná časť citoval. Následne dodal, že po zrušení a vrátení veci bol Okresným súdom Žiar nad Hronom vyhlásený dňa 29. 05. 2024 nový rozsudok, proti ktorému obžalovaný podáva odvolanie v celom rozsahu, tzn. do výrokov o vine, treste a náhrade škody z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a) až f) Tr. por. Uviedol, že žiada vykonať dôkazy, ktoré obhajoba špecifikovala v prípravnom konaní, ako aj na hlavných pojednávaniach. Ďalej uviedol, že okresný súd opätovne odignoroval návrhy obhajoby na

vypočutie mal. poškodeného a iba lakonicky konštatoval, že by v jeho prípade mohlo dôjsť k druhotnej viktimizácii, pričom poukázal na spôsob dokazovania v konaní pred súdom, kde má byť úlohou súdu posúdiť predložené dôkazy a rozhodnúť spor medzi obžalovaným a prokurátorom. Obhajoba sa ďalej nestotožňuje s názorom súdu, že po zrušení prvého rozsudku až do dňa hlavného pojednávania neboli, okrem podania opatrovníka mal. poškodeného, stranami podané žiadne návrhy na dokazovanie, ani predložené žiadne nové dôkazy, pričom poukázal na návrh na nové znalecké dokazovanie. Okresný súd predvolal na hlavné pojednávanie mal. poškodeného, avšak jeho opatrovník uviedol, že s týmto rozhodne nesúhlasí, nakoľko u mal. poškodeného po tom, ako sa o predvolaní dozvedel, došlo k zhoršeniu psychického stavu, pričom navrhol, aby súd vyžiadal správy o súčasnom psychickom stave mal. poškodeného a mal. Damiána. V rámci záverov správy na mal. poškodeného sa uvádza, že jeho účasť na ďalších procesných úkonoch môže viesť k vysokému riziku sekundárnej viktimizácie a príp. k vzniku posttraumatického stresového syndrómu. Uviedol, že obhajoba žiadala, aby bol zabezpečený znalecký posudok, ktorý by objektívne posúdil možnosť výsluchu mal. poškodeného, nakoľko považuje vyšetrenie mal. poškodeného za neobjektívne, keďže tento na vyšetrenie prišiel v sprievode matky, čím opätovne dochádza k porušeniu práva na kontradiktórny proces. Proces určenia osoby, ktorá mala rozhodnúť o tak závažnej otázke nemôže byť na svojvoľi. Uviedol, že výsluch mal. poškodeného bol nezákonný a účelový a jeho vzťah s obžalovaným bol dobrý. Ďalej uviedol, že sa súd vôbec nezaoberal závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas, konkrétne časovými obdobiami spolujitia poškodenej a obžalovaného. Obžalovaný poprel, že sa dopustil trestného činu, ktorý je mu kladený za vinu. Uviedol, že medzi ním a obžalovanou došlo k 4 hádkam, pričom 2x prišla polícia. Z obsahu výpovede poškodenej a mal. poškodeného však nevyplýva, že by došlo k spáchaniu zločinu od septembra 2020 do 15. 03. 2022, a rovnako súd nerozlišuje, či sa mal obžalovaný dopustiť žalovaného zločinu voči poškodenej alebo mal. poškodenému. Následne uviedol teoretický exkurz k pojmu týranie, kde dodal, že súd nevyhodnotil, či správanie obžalovaného voči poškodenej (pri hádkach, ktoré mala spomínať poškodenej) dosahovalo hrubšieho stupňa necitlivosti a bezohľadnosti aj napriek tomu, že z obsahu výsluchov susedov vyplynulo, že žiadne hádky nepočuli. Navyše z výpovede obžalovanej vyplynulo, že až v tretí rok života malo dochádzať k nejakému správaniu obžalovaného, ku ktorému mala výhrady, ale, že v podstate najhoršie to bolo tri mesiace predtým, ako bol vykázaný. Na základe uvedeného nemôže byť naplnený závažnejší spôsob konania po dlhší čas. Samotná poškodenej uviedla, že ju nebil a nebil ani deti, pričom z jej výpovede vyplýva, že negatívne vnímala jeho prejav a zvyšovanie hlasu, avšak obžalovaný má za to, že nie je možné za zvyšovanie hlasu odsúdiť človeka na 11 rokov nepodmienečne. Následne sa obžalovaný vyjadril k prečítaným správam, že podľa názoru súdu tieto žiadnym spôsobom nevyvracajú skutočnosti uvedené v skutkovej vete rozsudku. Obžalovanému však nie je jasný meter, podľa ktorého súd určil, že niektoré správy majú jasné preukazovať tvrdenia poškodenej a naopak niektoré majú aspoň navonok potvrdzovať skutočnosti uvádzané obžalovaným. S uvedeným vyhodnotením tohto dôkazu obžalovaný nesúhlasí. Je nepochopiteľné, prečo určité správy týkajúce sa poškodenej a toho, že obžalovaný na nich kričal, zosmiešňoval ich, bránil im v jedení a spánku a pod. považuje súd za preukázané a naopak, obhajobou doslovne prečítané správy berie na ľahkú váhu. Navyše z obsahu správ je jasné, že ich komunikácia prebiehala celý deň, preto ak by sa tak obžalovaný choval od septembra 2020 do 15. 03. 2022, určite by mu to v týchto správach vytkla. Preto je otázne, či nejakú situáciu by bolo možné považovať za priestupok, či obyčajnú hádku a nie usúdiť z toho spáchanie zločinu týrania po dlhší čas s následkom ťažkej ujmy. Z obsahu správy vyplynulo, že do roku 2022 medzi nimi dochádzalo k sporadickým hádkam, ktoré trvali max. deň. Následne poukázal na niektoré konkrétne správy. Uviedol, že v konaní pred súdom namietal aj samotný obsah skutkovej vety, kde sa vyjadril k niektorým jej častiam (kamarátky poškodenej, nútenie pracovať, k budeniu zo spánku, úteku mal. poškodeného z domu a pod.). Vo vzťahu k mal. poškodenému uviedol, že z jeho výpovede a ani z výpovede poškodenej nevyplýva, že by správanie, ktoré obaja popisovali trvalo od septembra 2020 do 15. 03. 2022. Taktiež obžalovaný považuje za podstatné poukázať na to, že sa mu kladie za vinu, že sa nestaral o mal. poškodeného. Poukázal na výpoveď jeho biologického otca, na výpoveď svedkyne B., na svoju starostlivosť o poškodenej a mal. poškodeného. Následne obžalovaný namietol postup OČTK, nakoľko pri výsluchu mal. poškodeného a ani poškodenej nebol prítomný obhajca obžalovaného a z týchto výpovedí sa vychádzalo pri vypracovaní znaleckých posudkov, došlo tým k porušeniu zákona v neprospech obžalovaného. Ďalej namietol výpoveď svedkyne O., ktorá spozorovala zmenu správania mal. poškodeného až v marci 2022 a teda obžalovaný sa nemohol dopustiť týrania za obdobie od septembra 2020 do 15. 03. 2022. Ďalej sa vyjadril k výpovediam niektorých svedkov a spochybnil skutočnosť, že niektorým svedkom súd uveril a iným zas nie. Dodal, že poškodenej ukončila vzťah z pomsty voči obžalovanému a že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že sa poškodenej stretávala s obžalovaným aj po podaní trestného oznámenia s tým, že sa k sebe správali normálne.

Poukázal na to, že ohľadom jeho závislosti na omamných a psychotropných látkach bolo v konaní preukázané, že spolupracoval s policajnými zložkami za účelom odhaľovania drogovej trestnej činnosti. Uviedol, že v prípravnom konaní bolo vykonané znalecké dokazovanie jeho, ako aj poškodených. V čase znaleckého dokazovania však neboli vykonané všetky dôkazy, ako napr. výsluchy svedkov. Vyjadril sa k znaleckému posudku P. O. a k tomu, čo ako znalkyňa mala zistiť a na čo mala prísť, ako aj k posttraumatickej stresovej poruche, ako aj znaleckému posudku P. N.. Obžalovaný dodal, že v súlade s názorom N. Q., A., mu mal byť vykonaný aj test organicity, na základe čoho navrhol nové znalecké dokazovanie, ktoré mu však bolo odmietnuté, čím mu bolo odňaté právo na obhajobu. K tvrdenej spôsobenej ťažkej ujme poškodenej uviedol, že znalci neriešili, ako často malo dochádzať k nevhodnému správaniu obžalovaného a ako poškodená reagovala, nepracovali s vykonanými dôkazmi a teda nemohli konštatovať ťažkú ujmu a vznik posttraumatickej stresovej poruchy. Znalecké posudky tak nemajú výpovednú hodnotu, nie je možné na ne prihliadať a sú neúplné, preto obžalovaný trvá na doplnení znaleckého dokazovania. Obžalovaný má za to, že na základe vykonaných dôkazov nebolo preukázané, že spáchal žalovaný zločin, v konaní boli porušené jeho práva na obhajobu, súd sa absolútne pri neriadil tým, že pri hodnotení vierohodnosti svedeckých výpovedí musí vziať do úvahy, či ide o nezaujatých alebo zaujatých svedkov, čím zaťažil konanie vadami, pre ktoré je nevyhnutné, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil na nové konanie. K náhrade škody uviedol, že priznaná náhrada je absurdná. P. Q., nie je znalcom a stanovil bodové ohodnotenie, čo neurobili ani znalci. Toto stanovil na dokopy 2600 bodov, čo však nekorešponduje so znaleckými posudkami na poškodených. Obhajoba s týmto absolútne nesúhlasí a podľa jej názoru je P. Q. predpojatý a neobjektívny. Dodal, že v uvedenom kontexte sa ani nevykonávalo dokazovanie a súd priznal poškodeným také vysoké sumy. Poukázal na to, že OČTK bezdôvodne ukončili jeho trestné stíhanie vo veci nebezpečného vyhrážania a vzniesli mu obvinenie vo veci týrania blízkej osoby a zverenej osoby o čom neinformovali obžalovaného a ani jeho obhajcu. Nezákonné konanie OČTK nemôže byť na ťarchu obžalovaného. Týmto konaním boli nezákonne ovplyvnení aj znalci a znalecké posudky sú z toho dôvodu vadné a nemalo by sa na ne prihliadať. Následne uviedol, že prokurátor v priebehu trestného konania nepreukázal žiadne priame dôkazy, ani dostatočný celok nepriamych dôkazov, ktoré by odôvodňovali nepochybný záver, že sa obžalovaný dopustil skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Nakoľko prokurátor neuniesol dôkazné bremeno je v zmysle zásady in dubio pro reo nutné pristúpiť k rozhodnutiu o nevine obžalovaného. Na základe uvedeného obžalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na nové konanie, resp. aby rozsudok zmenil a rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby.

V prílohe k odôvodneniu odvolania obhajca priložil aj doplnenie dôvodov odvolania vyhotovené obžalovaným. V tomto obžalovaný uviedol, že poškodená počas konania opakovane klamala, napríklad že bol obžalovaný drogový dealer, že bol mafián, že k ukončeniu prvého manželstva poškodenej došlo z dôvodu vzájomného odcudzenia, že biologický otec mal. poškodeného s týmto chodil na kontroly do Banskej Bystrice, že sa obžalovaný po odchode z domácnosti o rodinu nestaral, že obžalovaný svoju prvú manželku týral, že obžalovaný napadol suseda, že obžalovaný nemal kam ísť, lebo ho ani vlastná matka nechcela, že mal. poškodeného obžalovaný ponižoval, že poškodená mala rizikové tehotenstvo. Poukázal na to, že tvrdenie matky poškodenej, že s ním poškodená počas zákazu styku nemala intímny styk, lebo sa ho bála, nie je pravdivé. Ďalej uviedol, že znalci nemali k dispozícii celý spis, ani komunikáciu medzi obžalovaným a poškodenou. Taktiež uviedol, že hoci obžalovanej bola kontrolovaná krv počas tehotenstva, nebol jej robený multidrogový skrining a ani plynová chromatografia. Obžalovaný uviedol jeho vlastné posúdenie psychického stavu poškodenej a vyjadril sa k záverom znalcov, s ktorými nesúhlasil. Namietol, že komunikácia predložená poškodenou sa so znalcovou komunikáciou nezhodovala, čo považuje za ukážku extrémnej zaujatosti a OČTK a okresný súd sa tak neštítia konať protizákonne s úmyslom likvidácie obžalovaného. Uviedol, že ani jeden svedok nepotvrdil, že by sa choval hlučne, správal sa neúnosne voči susedom alebo v práci, jediný, kto to tvrdil je obžaloba. Dodnes nevie, čoho sa dopustil. V manželstve dochádzalo k bežným nedorozumeniam. Mal. Damián nemôže mať z obžalovaného žiadny CAN syndróm, lebo bol prítomný len pri jednej hádke. CAN syndróm môže byť následkom pervitínu, ktorý tehotná poškodená užívala a z nedostatočnej starostlivosti o mal. Damiána. Následne sa vyjadroval k starostlivosti poškodenej o deti a k ním tvrdeným závislostiam od telefónu a televízoru. Uviedol, že skutok nespáchal, všetko je to účelovo vykonštruované voči nemu, trvá na svojej nevine a trest mu bol okresným súdom uložený len za to, že je temperamentný. Preto žiada, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil, alebo aby ho zmenil a oslobodil ho spod obžaloby.

Okrem uvedeného, okresná prokuratúra postúpila súdu podanie, ktoré vyhodnotila ako doplnenie odvolania obžalovaného. Jedná sa však o žiadosť o preskúmanie postupu prokurátora adresovanú krajskej prokuratúre, ktorá neobsahuje skutočnosti relevantné k žalovanému skutku.

Proti uvedenému rozsudku podala v zákonnej lehote podaním doručeným okresnému súdu dňa 31. 05. 2024 odvolanie aj prokurátorka okresnej prokuratúry, čo do výroku o vine aj o treste obžalovaného, ktoré doplnila podaním doručeným okresnému súdu dňa 14. 06. 2024. Uviedla, že podľa jej názoru mal byť uznaný osobitný kvalifikačný pojem na viacerých osobách (§ 208 ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák.) v súlade so stanoviskom Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru, v zmysle ktorého je dieťa vždy obeťou psychického násillia. Argumentácia, že keď sa mal. poškodený dostane do dobrého prostredia, tak to rýchlo zvykne odznieť, neobstoí, nakoľko takúto argumentáciu by bolo možné aplikovať na všetky obe domáce násillia. Následne sa vyjadrila k neuznaniu spáchania činu v zmysle § 208 ods. 1 písm. c) Tr. zák. (účelová kúpa kolobežky obžalovaným poškodenou, čím ju mal nútiť chodiť do práce) a písm. e) Tr. zák. (obžalovaný míňal spoločné financie na vlastné potreby – nákup drog). Dodala, že poškodená na hlavnom pojednávaní uviedla, že si musela požičiavať peniaze, o. i. na lieky a samotný okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že v tomto prípade išlo o. i. aj o ekonomické násillie. Prokurátorka sa vyjadrila aj k trestu, kde uviedla, že tento trestný čin je zločinom, ktorý obžalovaný páchal na blízkych osobách, ktoré mal chrániť a nie im ubližovať, pričom poškodení majú následky na duševnom zdraví v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného. Poukázala na znalecký posudok č. 70/2022 vypracovaný P. R. O., z ktorého vyplýva, že znalkyňa u poškodenej zistila posttraumatickú stresovú poruchu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s predmetným skutkom, ako následok dlhodobejšej vlekkej psychotraumy súvisiacej so správaním obžalovaného. Poukázala aj na vyjadrenie P. Q., ktorý uviedol, že u poškodenej došlo k trvalej zmene osobnosti a navrhol jej priznať 2.600 bodov. Poukázala aj na znalecký posudok č. 71/2022 vypracovaný P. R. O., v ktorom znalkyňa z príznakov CAN syndrómu konštatovala tzv. psychické týranie aktívnej povahy, ktorého dôsledkom je zistený neurotický vývoj u mal. poškodeného a konštatovala aj emočne behaviorálnu poruchu s úzkostne depresívnou symptomatikou, somatoformnými príznakmi, zhoršenou sociálnou adaptáciou, ktorá je dôsledkom konania obžalovaného. Obžalovaný tak spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, ako poškodenej, tak aj mal. poškodeného. Poukázala na menej priaznivú prognózu obžalovaného vo vzťahu k protiprávnemu konaniu, pretože to vychádza z jeho štruktúry osobnosti, závislosti na návykových látkach a zo zvýšenej agresivity. Uviedla, že zastáva názor, že aj uloženie trestu na dolnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby je príliš miernym, nepostačujúcim, trestom. S ohľadom na uvedené navrhuje, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a sám vo veci rozhodol rozsudkom.

K odvolaniu prokurátorky sa vyjadril obžalovaný, kde fakticky uviedol, že sa v danom prípade jedná o osobný spor prokurátorky s ním, pričom obžalovaný považuje celý jeho prípad za vyfabrikovaný OČTK a prokurátorkou. Následne sa vyjadril k pojmu ekonomické násillie, ako aj k údajnému núteniu chodenia do práce poškodenej. Prílohami k vyjadreniu obžalovaného boli pracovné posudky, vyjadrenia k výpovediam znalcov a záverečné reči.

Krajský súd na tomto mieste poznamenáva, že obžalovaný v podaní zo dňa 24. 06. 2024 navrhol prerušenie trestného stíhania podľa § 283 ods. 1 Tr. por. a jeho prepustenie z väzby na slobodu. Nakoľko práve v tej dobe rozhodoval krajský súd o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu o ponechaní vo väzbe (dňa 27. 06. 2024), neboli splnené zákonné podmienky na podanie takejto žiadosti, preto o nej súd nekonal.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu dňa 15. 08. 2024, kde tento konal o odvolaniach procesných strán, predseda senátu dotazoval obžalovaného a obhajkyňu, či trvajú na podanom návrhu na prerušenie trestného stíhania, keďže medzičasom a to dňa 06. 08. 2024 novela Trestného zákona nadobudla účinnosť, pričom obaja potvrdili, že na tomto netrvajú.

Na verejnom zasadnutí potom krajský súd doplnil dokazovanie prečítaním odborného vyjadrenia S. Q. č. XX/XXXX. Obžalovaný sa k vykonanému dôkazu nevyjadril. Obhajkyňa obžalovaného uviedla, že týmto chcel obžalovaný preukázať, že poškodená úmyselne zmazala komunikáciu aj tú, ktorá by mu bola na prospech, pričom toto by bolo možné preukázať v znaleckom dokazovaní, avšak prvostupňový súd obžalovanému bezdôvodne takýto návrh zamietol a on sám nemá dostatok finančných prostriedkov na to, aby si takýto dôkaz mohol obstaráť. Krajský súd uvedený dôkaz vykonal a konštatuje, že z neho nezistil žiadnu novú, pre rozhodnutie podstatnú, skutočnosť.

Na dotaz predsedu senátu obhajkyňa obžalovaného uviedla, že ešte navrhujú vykonať nový dôkaz a to vyžiadať výpis zo zdravotnej dokumentácie poškodenej a recept, ktorým jej bola predpísaná medikamentózna liečba a overiť, či bola táto liečba aj skutočne dodržiavaná. Krajský súd uvádza, že okrem tohto návrhu, navrhol obžalovaný predvolať a vypočuť vyšetrovateľku O. P. T. L. a opakovane navrhol vykonať znalecké skúmanie.

Čo sa týka týchto ďalších (aj opakovane) navrhnutých dôkazov, krajský súd ich vykonanie odmietol, nakoľko ich považoval za nadbytočné a nedôvodné, a to práve s ohľadom na zistenia vyplývajúce z ostatných, skôr vykonaných, dôkazov. K návrhu na predvolanie a vypočutie vyšetrovateľky O. P. T. L. navyše obžalovaný ani neuviedol k čomu by mal súd túto osobu vypočuť. K opakovanému znaleckému skúmaniu sa opakovane vyjadril aj okresný súd, ktorý opakovane odôvodnil prečo tomuto návrhu nevyhovel, čo si i náležite odôvodnil, pričom krajský súd s tou argumentáciou súhlasí. K návrhu na výpis zo zdravotnej dokumentácie a kontrolu skutočnosti, či bola liečba (aj medikamentózna) poškodenou dodržiavaná krajský súd uvádza, že sa jedná o okolnosť nepodstatnú pre rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu krajská prokurátorka uviedla, že sa v plnom rozsahu pridriava nimi podaného odvolania. Ohľadne viny navrhuje obžalovaného uznať za vinného podľa obžaloby, čo sa týka trestu, poukazuje na novelu Tr. zák., ktorá priaznivejšie upravuje trestnú sadzbu pri opätovnom spáchaní zločinu, kde dochádza k zvýšeniu dolnej hranice už len o jednu tretinu, tzn. na 9 rokov a 8 mesiacov. Uložený trest vo výmere 11 rokov však považuje za zákonný a spravodlivý. Ochranné liečenie navrhuje uložiť v zmysle novely Tr. zák. Odvolanie obžalovaného navrhuje zamietnuť ako nedôvodné.

Naproti tomu obhajkyňa obžalovaného v konečnom návrhu uviedla, že trvajú na podanom odvolaní a doplnení dôvodov odvolania. Trvajú na tom, že ako v prípravnom konaní, tak aj v konaní pred súdom boli hrubo porušované práva obžalovaného, a to najmä právo na obhajobu. Návrhy na dokazovanie boli odmietané bez dostatočného odôvodnenia, čím okresný súd opäť porušil práva obžalovaného. Okresný súd sa neriadil uznesením krajského súdu. V celom rozsahu trvajú na vadách nimi uvedených v odôvodnení odvolania a opätovne poukazujú na to, že okresný súd hrubo porušil práva obžalovaného na obhajobu a spravodlivý proces. S ohľadom na uvedené navrhujú, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, alebo alternatívne navrhujú, aby odvolací súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil. Čo sa týka odvolania prokurátora, toto navrhujú ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný uviedol, že sa stotožňuje s návrhom obhajkyne v celom rozsahu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe podaných odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora zistil, že tieto boli podané oprávnenými osobami v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému boli prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým boli odvolania podané a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané prihliadal i pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané čiastočne dôvodne a odvolanie okresného prokurátora nebolo podané dôvodne.

Krajský súd na úvod konštatuje, že v danej veci okresný súd už rozhodol rozsudkom zo dňa 18. 10. 2023, ktorý však bol uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/99/2023 zo dňa 18. 01. 2024 zrušený a vec bola okresnému súdu vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, kde následne prvostupňový súd rozhodol napadnutým rozhodnutím.

Krajský súd je toho názoru, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä, ak si vzájomne odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom

prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, jednak vo vzťahu k otázke viny, ako aj vo vzťahu k otázke trestu, a taktiež aj vo vzťahu k otázke náhrady škody. V podrobnostiach preto krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa v plnej miere stotožnil a bolo by nadbytočné odôvodnenie v tejto súvislosti na tomto mieste znovu opakovať.

Medzi rozhodnutím okresného súdu a rozhodovaním krajského súdu o podaných odvolaniach však nadobudol účinnosť zákon č. 40/2024 Z. z. (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zverejnený pod č. 215/2004 Z. z.) a č. 214/2024 Z. z., a to dňa 06. 08. 2024, ktorými došlo k zásadnej zmene (nielen) v ustanoveniach Trestného zákona.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. zák. trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu..

Podľa § 33a ods. 1 Tr. zák., trestnosť činu, ktorý mal v čase spáchania znaky niektorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti tohto zákona, zaniká, ak neskorší zákon ustanoví, že tento čin nie je trestným činom.

Podľa § 33a ods. 2 Tr. zák., sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatel'a a jeho pomery.

Podľa § 33a ods. 4 Tr. zák., pri ukladaní sankcií sa prihliada aj k právom chráneným záujmom poškodeného.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák., súd tak môže urobiť aj vtedy, ak páchatel' spáchal trestný čin v dôsledku závislosti od návykovej látky alebo v dôsledku závislosti na hazardných hrách.

Podľa § 74 ods. 1 posledná veta Tr. zák., ak súd ukladá ochranné liečenie podľa § 73 ods. 2 písm. c) popri treste odňatia slobody, ktorého výkon podmienične neodkladá, uloží ho ústavnou formou.

Podľa § 74 ods. 3 Tr. zák., ak sa ochranné liečenie ukladá popri nepodmienečnom treste odňatia slobody, vykonáva sa počas výkonu trestu v ústave na výkon trestu. Ak dĺžka výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu nepostačí na splnenie účelu ochranného liečenia, súd môže rozhodnúť o jeho pokračovaní ambulantnou formou alebo ústavnou formou.

Ako krajský súd už vyššie uviedol, okresný súd sa v napadnutom rozhodnutí vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, jednak vo vzťahu k otázke viny, ako aj vo vzťahu k otázke trestu a aj k otázke náhrady škody. Novela Trestného zákona však tieto okolnosti čiastočne zmenila, na čo bol krajský súd povinný reflektovať.

S ohľadom na uvedené, o. i. došlo k zmene pri zvýšení dolnej hranice pri opätovnom spáchaní zločinu z pôvodnej jednej polovice na jednu tretinu (§ 38 ods. 3 Tr. zák.), čo v predmetnom prípade znamená, že sadzba 7 až 15 rokov sa pri opätovnom spáchaní zločinu mení na 9 rokov a 8 mesiacov až 15 rokov. Krajský súd vzal do úvahy osobu obžalovaného, ktorý bol síce odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. a iné, ale v roku 2010, a zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. v roku 2011, pričom naposledy bol odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. v roku 2021. Predmetného skutku sa dopustil tým, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom drog – metamfetamínu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým okolnostiam a zvláštnostiam daného prípadu. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho

prípade, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. S ohľadom na uvedené krajský súd považuje za adekvátny trest, naplňajúci požiadavky § 33a a § 34 Tr. zák. práve trest odňatia slobody nepodmienečne, avšak pri spodnej hranici upravenej, zákonom ustanovenej, trestnej sadzby. Z uvedených dôvodov krajský súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov.

Krajský súd považuje za dôležité na tomto mieste dať do pozornosti, že v danom prípade sa nejedná o pochybenie okresného súdu, ale o následky zmeny Trestného zákona.

Hoci fakticky na všetky odvolacie námietky obžalovaného a jeho obhajcu reagoval okresný súd v napadnutom rozsudku, krajský súd v plnom rozsahu na argumentáciu okresného súdu poukazuje, ale považuje za potrebné k niektorým z nich sa vyjadriť.

Ohľadom vypočutia mal. poškodeného krajský súd dopĺňa, že konštatácia rizika sekundárnej viktimizácie, resp. neodporúčenie účasti mal. poškodeného na pojednávaní, nie je len tvrdená stranou, ale je vyjadrená v Správe zo psychologického vyšetrenia vypracovanej Centrom poradenstva a prevencie Banská Štiavnica. Uvádzaná skutočnosť, že mal. poškodený prišiel na vyšetrenie v sprievode matky a z toho dôvodu psychologička pracovala len s názormi matky a preto je vyšetrenie neobjektívne, je iba dohadom obžalovaného. Krajský súd opäť poukazuje na skutočnosť, že sa jedná o odborné vyšetrenie vykonané odborníkmi – psychologičkou CPP. Navyše, k námietke obžalovaného ohľadom postupu OČTK pri výsluchu mal. poškodeného krajský súd dodáva, že okresný súd správnosť, resp. zákonnosť tohto postupu podrobne odôvodnil v napadnutom rozsudku, kde o. i. uviedol, že obžalovaný a ani jeho obhajca počas konania nenavrhli výsluch mal. poškodeného, práve naopak, výslovne súhlasili s prečítaním zápisnice o výsluchu mal. poškodeného.

K závažnejšiemu spôsobu konania – po dlhší čas, sa okresný súd podrobne vyjadril na viacerých stranách napadnutého rozsudku, pričom poukázal aj na judikatúru. Tento kvalifikačný znak vyplýva z vykonaného dokazovania a z jednotlivých konaní obžalovaného voči poškodenej, nakoľko bolo preukázané, že začiatok páchania skutku nastal ešte pred narodením mal. N. (N. XX. XX. XXXX).

Obžalovaný uviedol, že súd nepripustil žiadne dôkazy, ktoré by boli v jeho prospech. Uvedené sa nezakladá na pravde. Ako je zjavné zo súdneho spisu, súd nepripustil iba dôkazy, ktoré sa týkajú okolností nepodstatných pre rozhodnutie alebo okolností, ktoré možno zistiť inými, už skôr navrhnutými dôkazmi. Každé odmietnutie vykonania dôkazov si ako okresný, tak aj krajský, súd náležite odôvodnil. Nie je zámerom súdu bezdôvodne kriminalizovať akékoľvek konanie, jeho cieľom je však zistiť skutkový stav bez dôvodných pochybností a pri uznaní viny uložiť primeraný, zákonný a spravodlivý trest s ohľadom na princípy individuálnej a generálnej prevencie.

K nesúhlasu obžalovaného ohľadom vyhodnotenia dôkazu komunikácie z aplikácie Messenger medzi obžalovaným a poškodenou krajský súd uvádza, že dôkazy hodnotí súd podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, pričom je pochopiteľné, že s nie každým hodnotením budú procesné strany súhlasiť. V predmetnom prípade nie je táto komunikácia zďaleka jediným dôkazom a okresný súd rozsiahlo odôvodnil prečo tento dôkaz vyhodnotil tak, ako ho vyhodnotil. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že obžalovaný navrhol znalecké skúmanie tejto komunikácie, nakoľko podľa jeho názoru poškodená účelovo a zámerne vymazala niektoré časti ich komunikácie. Krajský súd opakuje, že sa jedná len o tvrdenie obžalovaného navyše také, ktoré nie je spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej.

K namietanému obsahu skutkovej vety krajský súd uvádza, že prezentované námietky predstavujú skutočnosti, ktoré neovplyvňujú totožnosť skutku, tzn. totožnosť skutku je v danom prípade zachovaná. Na totožnosti skutku nič nemení, a žiadnym spôsobom neovplyvňuje rozhodnutie vo veci, napr. prezentovaný názor obžalovaného, že medzi partnermi je bežné, že vedia svoje heslá a keď majú pochybnosť o partnerských vzťahoch, pozrú sa do telefónu toho druhého. Obžalovaný taktiež uviedol, že okresný súd ponechal v skutkovej vete, že poškodená musela pracovať, lebo jej manžel stále vykrikoval, že len on zarába peniaze, i keď nemala pracovať, pričom v odôvodnení konštatoval, že uvedené nebolo preukázané a zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu vypustil aj § 208 ods. 1 písmeno c), e) Tr. zák., krajský súd uvádza, že v danom prípade sa v skutkovej vete nespomína tehotenstvo a dodáva, že ani táto skutočnosť nemá vplyv na totožnosť skutku.

Obžalovaný opakovane uvádzal, že nikto zo susedov nepotvrdil, že by z bytu šiel krik, hluk, bolo počuť rozbíjanie pohárov, nábytku tak, ako to uviedla poškodená. Krajský súd uvádza, že toto tvrdenie nie je pravdivé a poukazuje o. i. ma výpoveď svedkyne J. H., ktorá uviedla, že z bytu obžalovaného a poškodenej bol niekedy počuť krik, pričom kričal len obžalovaný. Navyše počula občas aj vulgárne výrazy. Raz dokonca písala poškodenej, či je v poriadku, lebo to znelo, ako keby padal nábytok.

K výpovediam svedkov obžalovaný namietol, že súd neposudzuje výpovede svedkov rovnakým spôsobom (aj s ohľadom na ich zaujatosť). Krajský súd k tomuto poznamenáva, že okresný súd podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali, pričom výslovne uviedol, ktorých svedkov považoval za zaujatých a prečo ich výpovediam neuveril a vice versa.

K namietanej spôsobenej ťažkej ujme na zdraví obžalovaný uviedol, že znalci neskúmali, ako často dochádzalo k nevhodnému správaniu obžalovaného a ako na to reagovala poškodená. Navyše znalci vychádzali z nekompletných podkladov a preto znalecké posudky nemajú výpovednú hodnotu. Krajský súd poukazuje na výpovede znalcov na hlavných pojednávaniach, kde výslovne uviedli, čo bolo predmetom ich skúmania a či im predložené podklady stačili.

V súvislosti s priznanými nárokmi na náhradu škody krajský súd uvádza, že tento nárok, ako aj jeho rozsah, bol spoľahlivo preukázaný, čo je podrobne popísané aj v odôvodnení napadnutého rozsudku. Je právom obžalovaného s týmto nárokom nesúhlasiť, avšak na jeho objektívnej existencii to nič nemení.

Čo sa týka ostatných námietok obžalovaného uvedených v odvolaní, krajský súd tieto považuje za nedôvodné, resp. dostatočne zodpovedané už v napadnutom rozsudku a preto by bolo nadbytočné sa k nim vyjadrovať.

K podanému odvolaniu okresného prokurátora krajský súd uvádza, že ani jedna z uvedených námietok nebola v konaní preukázaná (spáchanie trestného činu na viacerých osobách, ako aj podľa § 208 ods. 1 písm. c) a e) Tr. zák.). Krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, kde sa okresný súd aj k týmto skutočnostiam podrobne vyjadril, pričom s týmto odôvodnením sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje. Čo sa týka dĺžky trestu, k tejto sa krajský súd vyjadril vyššie v tomto rozsudku.

Krajská prokurátorka na verejnom zasadnutí podané odvolanie čiastočne modifikovala tak, že navrhla rozhodnúť o treste a aj o ochrannom opatrení v dôsledku novelizácie Trestného zákona. Krajský súd konštatuje, že k tomuto rozhodnutiu by pristúpil aj bez predmetného návrhu a preto je možné považovať odvolanie okresného prokurátora aj v tomto rozsahu za nedôvodné.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko zo dňa 19. 12. 1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok zo dňa 15. 02. 2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok zo dňa 27. 09. 2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33). Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z predmetných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I. ÚS 56/01).

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého rozsudku z vyššie uvedených dôvodov na základe podaného odvolania obžalovaného, považujúc ho za čiastočne dôvodné, podľa § 322 ods. 3 Tr. por. po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste, spôsobe jeho výkonu a ochrannom opatrení sám vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolanie okresného prokurátora, považujúc ho za nedôvodné, zamietol.

Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.